

תת"ע 4420/06/15 - מדינת ישראל נגד אביתר רבי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4420-06-15 מדינת ישראל נ' רבי אביתר

בפני השופטת ענת יהב

בעניין: מדינת ישראל

נגד

אביתר רבי

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש דו"ח אשר מייחס לו נהיגה בקטנוע מסוג פיאג' ביום 8.6.15 בשעה 07:45, כאשר תוך כדי נהיגה ביצע הנאשם עבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף וזאת בניגוד לתקנה 47(ה) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בביצוע העבירה ונשמעו הוכחות בתיק זה.

לצורך הוכחת העבירה התייצב מטעם התביעה עד יחיד. עד התביעה רס"ל אנדי קוץ, אשר ראה את ביצוע העבירה ואף רשם הדו"ח (ת/1).

גרסת התביעה:

העד העיד כי עמד ברחוב הרואה 132 ברמת גן והבחין בקטנוע של הנאשם מגיע מכיוון בניין מס' 140 כשהוא יוצא לעקיפה בקו מקווקו עוקף מס' כלי רכב תוך כדי שהוא עוקף אף בקו הפרדה רצוף וחוזר לנתיב בסמוך לבניין מס' 132 (שם עמד העד) החזרה לנתיב אף היא הייתה בקו מקווקו.

גרסת ההגנה:

הנאשם העיד לטובתו, לגרסתו עקף וחזר בקו מקווקו ובאמצע מקטע הכביש לא היה קו הפרדה רצוף. במהלך כך, אף השמיע הנאשם לעד התביעה הקלטת שיחה ביניהם ואף הציג מס' תמונות שלטענתו צילם במקום.

הנאשם לא ביקש להגיש את ההקלטה ולא את התמונות ובהחלטה נפרדת מטעם בית המשפט ומכיוון שאינו מיוצג (אף כי הוא עו"ד) ניתנה לו האפשרות להגיש לבית המשפט את הראיות שבהן עשה שימוש במהלך חקירת העד ובעת שהציג

גרסתו.

הנאשם הגיש 4 תמונות ולגבי ההקלטה טען כי לא הספיק לתמללה אך מכיוון שלא הוכחה על ידי עד התביעה ניתן שלא להגישה (כך בהודעתו לבית המשפט).

דין והכרעה

לאחר שמיעת ההוכחות, נחה דעתי כי התביעה הצליחה להוכיח את ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם ברמה הדרושה על פי החוק הפלילי. אמנם, על פניו, נראה כי מדובר בגרסה מול גרסה, ובית המשפט אף הזהיר עצמו, אך מצאתי חיזוקים לגרסת התביעה כפי שאפרט להלן:

אופן רישום הדוח:

עד התביעה אשר הגיש את הדו"ח (ת/1) ידע להעיד רק את אשר רשם ובעצם לא היה בידו ובזיכרונו להוסיף מעבר לנרשם. אולם מקריאת הדו"ח עולה שמדובר בדוח מפורט המציין מיקום, מספריבנינים ברחוב שבו עמד השוטר בעת האכיפה, כיווני נסיעה מהיכן להיכן נסע הנאשם, את אופן נסיעתו ומאיזה מקום החל בעקיפת הרכב תוך חציית קו לבן והיכן אף חזר חזרה לנתיב, וכפי שנרשם, בנסיבות ת/1:

"עמדתי סטטי ברח' הרואה 132 רמת גן בצד ימין של הדרך... הבחנתי בקטנוע הנ"ל מתקרב אלי על רחוב הרואה מכוון שד' ירושלים... מול בנין 140 ראיתי את הקטנוע סוטה שמאלה בקו מקווקו... עבר לנתיב הנגדי... היה בערך חצי מטר... המשיך בנסיעתו... לכיוון המספרים היורדים תוך כדי שנוסע בצד שמאל של קו הפרדה רצוף המסומן באופן ברור לעין... תוך כך שעוקף מס' רב של כלי רכב... כאשר הקטנוע הגיע להרואה 132 במקום שקיים קו מקווקו... סטה ימינה חזרה.. נעצר על ידי".

עוד רושם העד בתחתית נסיבות הדוח:

לציין שמאחוריו נסע קטנוע אחר אשר ביצע אותה עבירה וכאשר הגיע להרואה 134 ביצע פניית פרסה ולא הצלחתי לעצור אותו"

בדוח אף נרשמו דיברי הנהג- הנאשם: **"זה לא נכון, אני יצאתי בקו מקווקו וחזרתי בקו מקווקו."**

העד העיד על פי הדו"ח, לא השלים עובדות או התיימר להעיד כי זוכר את האירוע למעט אשר רשם אולם אופן העדתו ובעיקר הדוח אשר תיאר בפרוטרוט ובמדקדק את ביצוע העבירה על כל פרטיה ושלביה והותיר על בית המשפט רושם אמין. התיאור היה נהיר וברור.

גם לעניין "קשר העין" עליו דיווח העד בת/1 הסביר, כי במקום שעמד נפרשו לפניו שני הנתיבים ברחוב וכפי שאמר בפרוטוקול בעמ' 4 שו' 15-16: **"יש לי מרחק ראייה, הרחוב הוא שני נתיבים, אחד לכל כיוון, איפה שאני עומד**

אני רואה את הרכבים שבאים."

טענות הנאשם:

מאידך, הנאשם העיד כי הוא עקף כחוק ולא בקו לבן רציף, כאשר לחיזוק הכחשת ביצוע העבירה ניסה לייחס לשוטר בלבול בזהות מבצע העבירה. לטענתו היה במקום רוכב קטנוע נוסף שהוא זה אשר עבר את העבירה נשוא כתב אישום זה ואולם מכיוון שברח מן המקום תוך שביצע פניית פרסה, נתפס הוא על לא עוול בכפו.

אולם עובדה זו, בדבר רוכב קטנוע נוסף, מוצאת את ביטוייה בת/1 וכפי שנרשם לעיל צוינה בדו"ח השוטר (בסיום נסיבות העבירה) ואין בה כדי להוכיח כי הנאשם לא ביצע אף הוא את העבירה הנדונה.

השמעת הקלטה:

לחיזוק טענה זו השמיע הנאשם הקלטה לשוטר (הקלטה שלא הוגשה לבית המשפט ולא תומללה - אך מכיוון שהשוטר לא שלל את קיומה ואף זיהה עצמו והתייחס אליה אניח כי היא קבילה ותוכנה אמת). בנוגע לכך אף טען הנאשם שהוא זה אשר ביקש שעובדת הימצאות רוכב קטנוע נוסף תירשם וזאת בניגוד לדעתו של השוטר ולאחר שסירב לעשות כן.

ההקלטה שנשמעה, לא די שלא חיזקה את גרסתו של הנאשם אלא איששה דווקא את זו של השוטר.

בהקלטה נשמע הנאשם טוען כנגד השוטר שלא רושם דוח **גם** נגד הרוכב האחר ואילו השוטר עונה לו **"למה שאני ארשום לאופנוע השני, הוא ברח, המס' שלו אצלי ואני אנסה לאתר אותו"** (פרוטוקול עמ' 5 ש' 23-25), ושוב ההקלטה והתמליל לא הוגשו, אף על פי שניתנה לנאשם ההזדמנות לעשות כן, כך שאנו למדים זאת מפרוטוקול הדיון.

וכפי שצוין לעיל, יש בכך דווקא לחזק גרסת התביעה והעד (וכפי שמפורט בת/1) כי היה במקום רוכב אחר אשר נסע מאחור קטנוע הנאשם ואשר עבר אף הוא עבירה דומה אך ברח מן המקום.

בניגוד לטענת הנאשם, לא נשמע הנאשם מבקש או מתווכח עם השוטר במפגיע לציין את עובדת הימצאות הקטנוע הנוסף, אלא עולה מחאת הנאשם לאכיפת העבירה דווקא לו בניגוד לאותו רוכב אשר ברח מן המקום. ואכן בעניין זה בחקירתו הנגדית של עד התביעה עונה האחרון:

"אני שומע אותי אומר לנאשם למה אני ארשום לאופנוע השני, הוא ברח המס' שלו אצלי ואני אנסה לאתר אותו" (עמ' 5 ש' 29-30) ובהמשך אף מחדד זאת: **"לפי ההקלטה אני לא שומע שאתה ביקשת ממני לרשום את העובדה"** (עמ' 5 ש' 6).

הצגת תמונות:

רק בחקירתו הנגדית של הנאשם ל ידי התביעה העלה את עניין צילום התמונות במקום האירוע, אף על פי התנגדות התביעה להצגת התמונות בטענה כי אלו לא הוצגו בפני עד התביעה ולא נתקבלה התייחסותו להן, הותרה הצגת הראייה ואף ניתנה ארכה להגשתה, כאשר משקלן יקבע במהלך הכרעת הדין.

בחינת תמונות אלו מעלה כי הנאשם לא יוכל להיבנות מהן וזאת מעבר לסיבה שלה טענה התביעה, שהעד לא אישר את מקום הצילום ככזה שהוא מקום האירוע, אין בצילום פרטי זיהוי לגבי ציון שם הרחוב, מס' בניינים ועוד, ובעיקר מאי זיהוי של השוטר בתמונה שחבוש בכובע מצחייה.

עדיין, גם בהינתן שבית המשפט היה מחליט ליתן משקל לתמונות אלו, גם אז ניתן לראות במפורש שבמקום בו מצולם השוטר (שאיננו יודעים מיהו), קיים קו רצוף ובהמשכו קו מקווקוו. מכאן שגם אם בית המשפט יתן לתמונות אלו משקל, כפי שמבקש הנאשם, יש בכך לחזק את גרסת התביעה ועדות השוטר אשר העיד.

בעניין זה יש אף להתייחס לגרסת הנאשם שניתנה במקום ונרשמה כ"דברי הנהג", כאשר לגבי כך הנאשם לא הכחיש ולא סייג אותה, לא באמצעות שאלות לעד ולא באמצעות גרסתו כעד. בגרסתו לא טען לבילבול עם רוכב הקטנוע האחר, אלא התייחס לעבירה עצמה והכחישה ותו לא.

מכל אלו ובסופו של יום, לאור תוכן עדותו של עד התביעה אשר נתמכה כולה על הדוח, לפי אופן העדוּת הרציפה המלאה בפרטים, באופן מינורי ומדויק המתוארת היטב עקב בצד אגודל, הנותנת תמונה בהירה ובלא שהיה נסיון מטעם העד לעבות ולהוסיף על שרשם ביום האירוע, גרסה אשר לא נסתרה. ומאידך, גרסת הנאשם אשר לא מצאתיה נתמכת בטיעוניו ובראיות שהציג, אלא דווקא מצאתי חיזוקים בה לגרסה האחרת, אני קובעת כי גרסת התביעה הוכחה מעבר לספק סביר ואני מרשיעה את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בדוח.

ניתנה היום, י"א אדר ב' תשע"ו, 21 מרץ 2016, במעמד הצדדים